

Dosarul nr. 3ra-1569/2018

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (V. Severin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Simciuc, I. Țurcan, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

28 noiembrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Stavinschi Liuba,
Stavinschi Ion și Chirilici Ludmila,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Stavinschi Liuba,
Stavinschi Ion și Chirilici Ludmila împotriva Consiliului raional Rezina, cu privire la
contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 04 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 09 noiembrie 2015, Stavinschi Liuba, Stavinschi Ion și Chirilici Ludmila au
depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului raional Rezina, cu privire la
contestarea actului administrativ.

În motivarea pretențiilor reclamanții au indicat că prin decizia Consiliului raional
Rezina nr. 7/26 din 01 octombrie 2015, s-a decis: - lichidarea instituției Centrului
Comunitar Rezina începând cu 01 octombrie 2015, înființarea instituției Palatul raional
de Cultură Rezina „Mihai Volontir”, fără statut de persoană juridică în subordinea
Secției Cultură, începând cu 10 decembrie 2015;

- aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea instituției Palatul
raional de Cultură Rezina „Mihai Volontir”;

- aprobarea statelor de personal ale Palatului raional de Cultură Rezina „Mihai
Volontir”;

- aprobarea statelor de personal ale Colectivelor Populare ale Palatului raional de
Cultură Rezina „Mihai Volontir”;

- concedierea salariaților Centrului comunitar Rezina în legătură cu lichidarea
acestuia, emiterea unui ordin cu privire la preavizarea sub semnătură a salariaților cu 2
luni înainte de lichidarea unității (șeful secției cultură), cu propunerea în scris a

salariaților preavizați a unui alt loc de muncă (funcție) în cadrul Palatului raional de Cultură Rezina „Mihai Volontir”.

S-a indicat că la 09 octombrie 2015 Stavinschi Liuba, Stavinschi Ion și Chirilici Ludmila au solicitat autorității emitente, în termen de 30 zile de la data comunicării actului, revocarea în tot a acestuia, însă nu au primit nici un răspuns.

La 06 noiembrie 2015 reclamantii au fost informați de către Oficiul Teritorial al Cancelariei de Stat că decizia Consiliului raional Rezina nr. 7/26 din 01 octombrie 2015 nu va fi notificată, pe motiv că nu au fost depistate abateri de la normele legale.

Au menționat că după ce au aflat despre proiectul deciziei contestate, au solicitat Consiliului raional Rezina, excluderea lui din ordinea de zi, pe motiv că urmează a fi consultat public, la care să participe mass-media, societatea civilă, consilieri și lucrători din sfera culturii, însă demersul a fost neglijat.

La ședința Consiliului raional Rezina din 01 octombrie 2015, au solicitat explicarea necesității consultațiilor publice pînă la adoptarea deciziei, însă dreptul la opinie le-a fost îngrădit.

S-a precizat că Federația Sindicatelor Lucrătorilor din Cultură din Republica Moldova a constatat că decizia Consiliului raional Rezina nr. 7/26 din 01 octombrie 2015 este emisă cu încălcarea flagrantă a Codului muncii.

Au menționat că decizia a fost emisă contrar prevederilor Capitolului III, pct.12 a Regulamentului-tip de activitate a Casei de Cultură, aprobat prin Ordinul Ministerului Culturii și Turismului nr. 121 din 13 aprilie 2006 (publicat în M.O. nr. 150-152 la 22 septembrie 2006), potrivit căruia Casa de Cultură se constituie și se lichidează prin decizia fondatorului, după coordonarea în scris cu Ministerul Culturii, însă decizia a fost adoptată în lipsa coordonării.

Au susținut că lichidarea Casei de Cultură din Rezina s-a făcut ilegal, iar în lista statelor de personal propuse la Palatul de Cultură „Mihai Volontir” nu se regăsesc unitățile de director, metodist și conducător artistic, funcții pe care le dețin la moment.

Au solicitat Stavinschi Liuba, Stavinschi Ion și Chirilici Ludmila anularea deciziei Consiliului Raional Rezina nr. 7/26 din 01 octombrie 2015 „Cu privire la înființarea Palatului național de Cultură „Mihai Volontir”, ca fiind emisă ilegal.

Prin hotărârea din 04 septembrie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Central din 04 septembrie 2017, cererea de chemare în judecată depusă de către Stavinschi Liuba, Stavinschi Ion și Chirilici Ludmila împotriva Consiliului raional Rezina, cu privire la contestarea actului administrativ, a fost respinsă integral (f.d. 52, 55-60, vol. II).

Prin decizia din 04 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de către Stavinschi Liuba, Stavinschi Ion și Chirilici Ludmila, fiind menținută hotărârea din 04 septembrie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Central (f.d. 105, 106-113, vol. II).

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate la dosar, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea corectă a pricinii și în consecință a adoptat o hotărîre întemeiată.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 03 octombrie 2018 Stavinschi

Liuba, Stavinschi Ion și Chirilici Ludmila au contestat-o cu recurs, solicitând casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei pentru rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au ținut cont de faptul că fondator al Centrului Comunitar Rezina (întreprindere lichidată) a fost Consiliul orașenesc Rezina și nu Consiliul raional Rezina.

Totodată, s-a indicat că instanțele de judecată nu au stabilit cercul participaților la proces or, în acest sens nu a fost atras în calitate de intervenient accesoriu, Consiliul orașenesc Rezina.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 04 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 31 iulie 2018 (f.d. 114, vol.II), însă la dosar lipsește dovada recepționării acesteia. Astfel, recursul declarat la 03 octombrie 2018 de către Stavinschi Liuba, Stavinschi Ion și Chirilici Ludmila, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art.439 alin.(2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Stavinschi Liuba, Stavinschi Ion și Chirilici Ludmila, este inadmisibil din următoarele considerente.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele.
În conformitate cu art.432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la

judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Stavinschi Liuba, Stavinschi Ion și Chirilici Ludmila, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursurile declarate nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle v. Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Latourniere v. Franța*, 10 decembrie 2002, parag.2; *Hansen v. Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr.2), 13 ianuarie 2009, parag.24; *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Stavinschi Liuba, Stavinschi Ion și Chirilici Ludmila.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Stavinschi Liuba, Stavinschi Ion și Chirilici Ludmila, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh